

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

duben 2018

CHARITA PRO ZAMBII. Humanitární oddělení Arcidiecézní charity Olomouc nově podporuje farníky ze Sudomeřic. Ti pomáhají v zambijské vesnici Chiparamba. Daří se jim tam postavit novou školu, plánují i školicí centrum, kde se mladí naučí šití a farmaření. Školu pomůže (mimo jiné) vybavit Kontejner pro Zambii. Charita jej s pomocí českých dárců a sudomeřických farníků vyšle do Afriky už letos. Více na str. 19

Foto: Archiv farníků Sudomeřice

obsah

Duchovní slovo:

Velikonoční doba trvá až do Slavnosti Seslání Ducha sv. Vydejme se na Křížovou cestu2

Zprávy z arcidiecéze:

Změny Zákona o hmotné nouzi zhoršují dostupnost bydlení a ubírají těm nejchudším.....2
Lidé mohli 15. dubna v kostelích přispět na pomoc obyvatelům Sýrie.....5
Rodinný život 2/2018 o „Křesťanech a sportu“.....5

Z farních a oblastních Charit:

Konice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Zlín.....6

Humanitární pomoc:

Kontejner pro Zambii: pomozme dětem studovat a učit se šít a farmařit.....19

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci, Velikonoce jsou už dávno za námi (také vám to tak připadá?), ale velikonoční doba stále trvá až do Slavnosti Soslání Ducha sv. 20. května. Je škoda, že ji nevnímáme a neprožíváme tak silně (důsledně, intenzivně), jako postní dobu, protože Kristovo vzkříšení, nejenom kříž, patří k základnímu poselství křesťanství. Zamyšlení nejen nad vzkříšením, ale i nad Kristovým dalším setkáváním s učedníky (zjevováním se) pomůže proniknout hlouběji do tajemství Velikonoc a posílit naši víru, naději i lásku. Na webových stránkách olomouckých katechetů najdeme toto pojednání:

Cesta světla (Via Lucis) je nová velikonoční pobožnost inspirovaná tradiční pobožností Křížové cesty (Via Crucis). Spočívá v rozjímání 14 zastavení o slavných velikonočních událostech. Cesta světla začíná velikonočním rámem, kdy ženy nacházejí prázdný hrob, tedy Kristovým zmrtvýchvstáním, a pokračuje setkáváním zmrtvýchvstalého Krista s jeho učedníky, jeho nanebevstoupením až k seslání Ducha Svatého.

Po staletí uvádí křížová cesta věřící do první části velikonočních událostí, do Kristova utrpení. Podobně cesta světla slavená ve věrnosti evangeliu může pomoci věřícím porozumět i druhé části Velikonoc, Pánovu vzkříšení.

Myšlenka na vytvoření cesty světla byla inspirována starodávným nápisem na zdi v katakombách San Callisto (svatého Callista) v Římě. Tento nápis je částí prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'ánům: „Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou – většina z nich dosud žije, někteří však už zesnuli. Potom se zjevil Jakubovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdce.“ (1 Kor 15,3–8). V 90. letech 20. století salesiánský kněz Sabino Palumbi-

eri z Říma, zakladatel hnutí Svědci Vzkříšeného (Testimoni del Risorto), pomohl k rozvinutí myšlenky zkombinovat události ze zmíněného nápisu s ostatními událostmi po Ježíšově vzkříšení. Tak se v létě roku 1988 v tomto hnutí zrodila Cesta světla. V roce 1989 byla Cesta světla představena Donu Egidiu Viganovi, sedmému nástupci zakladatele salesiánů Dona Boska, který jmenoval teologickou komisi, aby studovala kritéria a předpisy. Následně byly vytvořeny některé texty Cesty světla pro farní společenství, pro mládež a zasvěcené osoby, rovněž existuje text pro děti či pro trpící.

Cesta světla zrozená pro hnutí, které hledalo modlitbu vyjadřující jeho zvláštní charisma, se rychle rozšířila, takže v dubnu roku 1990 byla oficiálně slavena první Cesta světla Donem Viganem v Římě v katakombách San Callisto pro generální kapitolu salesiánů. Následovalo oznámení Janu Pavlu II. a pomalé zapojování biskupů. V září roku 1992 a v následujících letech byla cesta světla slavena v bazilice Svatého hrobu, pod horou Kalvárii v kapli svaté Eleny a během poutě hnutí do Svaté země na poděkování vzkříšenému Pánu za tento klenot daný svědkům Vzkříšeného pro celou církev.

Více najdete na: <https://www.katechetiolomouc.cz/ke-stazeni/materialy/liturgicky-rok/velikonoce/cesty-svetla/>

Cestu světla z Itálie přenesl na sv. Hostýn náš O. arcibiskup Jan Graubner, když nechal jejích 14 zastavení vybudovat podél keltského valu od sochy Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Tato Cesta světla byla v rámci pouti Matice svatohostýnské požehnána a slavnostně otevřena v neděli 12. 9. 2010.

Doporučuji jak pro soukromou, tak i společnou pobožnost nejen na Sv. Hostýně.

P. Bohumír

Foto: Pavel Langer, ACHO

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Děravá síť poslední záchrany: změny Zákona o hmotné nouzi zhoršují dostupnost bydlení a ubírají těm nejchudším

Změny systému pomoci v hmotné nouzi, prosazené v průběhu roku 2017, přinesly trpké ovoce. Podle zkušeností odborníků Charity Česká republika, pracujících dlouhodobě s lidmi v nouzi, způsobují nedávné novely zákona těm nejchudším zbytečné potíže a jejich složitou finanční, materiální a bytovou situaci ještě zhoršují.

Negativní dopady podrobně popisuje studie „Co přinesly změny Zákona o pomoci v hmotné nouzi?“, kterou společně zveřejňují Charita Česká republika a organizace EAPN ČR (Evropská síť proti chudobě a sociálnímu vyloučení). A přidávají výzvu k řešení nastalé situace.

Studie se zaměřuje na čtyři okruhy: výplaty části dávek v poukázkách, veřejnou službu, „zastropování“ doplatku na bydlení u nestandardních forem bydlení na 80 % normativních nákladů na bydlení a tzv. „bezdotkatkové“ zóny.

Zpřísnění zákona a následné problémy systému pomoci v hmotné nouzi jsou však podle autorů studie jen dílčím problémem. „Negativní změny v Zákoně o pomoci v hmotné nouzi totiž reagují především na vleklou krizi trhu s bydlením, kterou stát neřeší systematicky. Dokud nebude vybudován systém sociálního a dostupného bydlení, je omezování dávek na bydlení jen

nesmyslnou represí vůči potřebným,“ uvádí Martina Veverková, sociální analytička Charity Česká republika.

Výplata dávek v poukázkách

Lidem, kteří pobírají dávky hmotné nouze déle než půl roku, je od loňského prosince vypláceno 35 % – 65 % dávek v poukázkách na nákup zboží ve stanovené hodnotě. To, v jakých prodejnách a za jaké zboží bude možné poukázky utratit, je předmětem dohody mezi dodavateli poukázek a konkrétními prodejnami, tedy soukromými komerčními subjekty. Úřad práce nemá možnost do těchto dohod vstupovat. V praxi pak dochází k tomu, že příjemci dávek hmotné nouze jsou nuceni nakupovat v dražších obchodech, nemají možnost si zakoupit některé běžné zboží, ale především mají obrovské problémy s nákupem léků nebo potřeb pro děti. Dochází ke kupčení s poukázkami, kdy je spekulanti od lidí vykupují za výrazně nižší hodnotu, příjemci dávek však v některých případech nemají jinou možnost jak se dostat k hotovosti. Lidé v hmotné nouzi tak nemají prostředky na uspokojení nejzákladnějších potřeb (poukázkou nelze například zaplatit nájem), zatímco jiní se na tomto systému, ať už legálně nebo ilegálně, obohacují.

Veřejná služba

Novela rovněž znovu zavedla bonifikaci a penalizaci na výši

dávek při vykonávání tzv. veřejné služby, po půl roce pobírání plné podpory klesá částka na živobytí z životního na existenčního minimum. Pokud příjemce dávek vykonává veřejnou službu v rozsahu nejméně 20 hodin za měsíc, dostane částku životního minima, při odpracování nejméně 30 hodin za měsíc se částka navýší o 605 Kč (tzn. polovinu rozdílu mezi životním a existenčním minimem).

Problémem je, že systém nepamatuje na rodiče malých dětí, preseniory a lidi, kterým vykonávání služby neumožňuje zdravotní stav. Pobočky úřadu práce nejsou povinny místa ve veřejné službě nabízet, avšak lidé ji vykonávat musejí, jinak dávka klesne – takže penalizace se dotkne i těch, kdo by službu vykonávat chtěli, ale neseženou místo.

K tomu, že je někdo dlouhodobě nezaměstnaný a odkázaný na dávky hmotné nouze, většinou vedou závažné důvody – jsou to rodiče malých dětí v těžké životní situaci, lidé s vážnými zdravotními omezeními, lidé v seniorském nebo preseniorském věku, kteří jsou „staří na práci, ale mladí na důchod“ nebo např. lidé předlužení, pro něž jsou překážkou v přístupu k zaměstnání exekuce (jednak s nimi spojená stigmatizace a obavy zaměstnavatelů, jednak vysoké exekuční srážky, které způsobují, že pracující předlužený může mít ještě méně prostředků, než kdyby žil z dávek hmotné nouze). Veřejná služba ale nevede k řešení žádného z těchto problémů, není přizpůsobena potřebám a schopnostem příjemců dávek a reálně je pro ně spíš trestem než aktivizační činností. U těch, kteří jsou schopni nastoupit do zaměstnání, by měla být prioritní podpora návratu do standardní placené práce.

„Zastropování“ doplatku na bydlení

U nestandardních forem bydlení (tedy jiných, než je běžný zkolaudovaný byt) došlo k „zastropování“ výše nákladů, které lze krýt nebo dokrýt doplatkem na bydlení, do výše 80 % normativních nákladů na bydlení.

Pro lidi, kteří pobývají v azylových domech nebo jiných sociálních službách, případně bydlí na ubytovně nebo v nebytovém prostoru to znamená, že jim doplatek na bydlení nekryje skutečné náklady. Aby bydlení nebo ubytování zaplatili, musejí ho doplácet z příspěvku na živobytí, často i jeho významnou částí.

Když je jim příspěvek navíc vyplácen v poukázkách, často kvůli tomu už nejsou schopni bydlení zaplatit, nebo jsou nuceni pokázky prodávat spekulantům. Prostředků, které by skutečně mohli použít na živobytí, jim tedy zbývá už jen málo.

Změny doplatku na bydlení souvisí zejména s bojem proti tzv. byznysu s chudobou, spočívajícím v tom, že lidé v nouzi jsou ubytováni v naprosto nevyhovujících podmínkách a to za předražený nájem. Hlavním problémem je však pro lidi zde ubytované nedostupnost běžného nebo sociálního bydlení. Současná situace navíc nekalým pronajímatelům ještě více nahrává, protože nájemníci se stávají ještě bezmocnějšími a v jejich podruží. Navíc toto „zastropování“ snížilo pro lidi v bytové nouzi dostupnost běžných ubytoven, a jsou tedy nuceni zůstat v azylových domech.

„Bezdotkatkové“ zóny

Obce mohou nově ustanovit na svém území opatření obecné povahy tzv. lokalitu se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů. Na těchto územích nebude možné na nově uzavřené nájemní smlouvy využívat doplatek na bydlení. Města a obce se k vyhlášení těchto lokalit houfně přidávají, podle informací zveřejněných Institutem pro sociální inkluzi opatření obecné povahy jich vyhlásilo nebo se chystá vyhlásit 71 z nich. Obce se obávají, že lidé, kteří v důsledku tohoto opatření přijdou o by-

dlení v sousedních obcích, budou hledat bydlení u nich, a proto k vyhlášení oblasti se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů přistupují také, jedná se v podstatě o řetězovou reakci. Rodiny, kterých se ztráta bydlení takto dotkne, budou tedy odsouzeny k bezdomovectví, protože jejich šance na získání jiného bydlení je za současné situace mizivá. Podle našeho názoru tato úprava způsobuje nerovnost občanů před zákonem.

Charita Česká republika a organizace EAPN ČR zákonodárcům doporučují, aby změny v Zákoně o pomoci v hmotné nouzi revidovali, a začali budovat kvalitní systém pomoci v hmotné nouzi podle principů adekvátnosti, dostupnosti a aktivizační funkce. „Současná situace, kdy česká ekonomika ekonomicky prosperuje, je příhodnou dobou pro zlepšování sociálního systému,“ uvádí Iva Kuchyňková, koordinátorka sociální oblasti Charity Česká republika. Naším druhým apelem je pak zlepšení dostupnosti bydlení a zajištění sociálního bydlení, protože jediné to povede ke skutečnému řešení sociálních problémů spojených s rezidenční segregací.

O Charitě Česká republika

Charita Česká republika je nezisková organizace zřizovaná Českou biskupskou konferencí a největší nestátní poskytovatel sociálních a zdravotních služeb. Pomáhá rodinám, mužům, ženám i dětem bez ohledu na jejich věk, víru nebo zemi původu. Po celé zemi poskytují organizace Charity Česká republika 822 registrovaných sociálních služeb, 85 zdravotních služeb a 329 služeb jiného druhu. V České republice v roce 2016 Charita evidovala v rámci všech těchto služeb pomoc celkem 135 171 osobám. Organizace se rovněž dlouhodobě zapojuje do tvorby sociálních politik a legislativy v sociální oblasti.

*Jan Oulík, Charita ČR
Ilustrační foto: Lubomír Kotek*

Lidé mohli 15. dubna v kostelích přispět na pomoc obyvatelům Sýrie

Věřící z Čech, Moravy a Slezska přispívali o 3. velikonoční neděli (15. 4.) na pomoc lidem ve válkou zmítané Sýrii. Peníze z této celonárodní kostelní sbírky využije Charita Česká republika na spolufinancování projektu Pomoc nejzranitelnějším v Damašku, který na místě zajišťují Sestry Dobrého pastýře (GSS) pracující pod záštitou katolické církve. Sestry se snaží pomáhat lidem v Sýrii, zmítané ozbrojeným konfliktem, aby nemuseli ze své země zcela odejít.

Syrská občanská válka už trvá téměř osm let, vyžádala si velké množství lidských životů a přinutila téměř polovinu před-

válečné populace čítající zhruba 23 miliony lidí opustit své domovy.

„Prosím vás o velkorysý zapojení do sbírky, aby naši bratři a sestry, tak tvrdě zkoušení, nezůstali bez projevu naší solidarity a konkrétní podpory,“ uvedl olomoucký arcibiskup Jan Graubner, který je předseda komise České biskupské konference pro Charitu.

Sbírka může podle pořadatelů zajistit pomoc pro 10 500 lidí. Do více než 2 000 domácností tak doputují poukázky na základní potraviny, pitnou vodu a prostředky pro osobní hygienu. Také budou rozděleny poukazy na nájem, oblečení, příkrývky, ohřívače a další vybavení domácností. Tím, že lidé nakoupí tyto věci za poukazy přímo v Sýrii, zároveň posílí místní ekonomiku.

Ve své výzvě ke sbírce biskupové upozorňují, že válka v Sýrii rozděluje rodiny. Vyrůstá generace dětí, která nepoznala život v míru. V Sýrii jde o největší humanitární krizi současnosti. Charita Česká republika v regionu působí od roku 2012. V roce 2017 zajišťovala zdravotní a materiální pomoc v Iráku, zdravotní péči v Sýrii a od téhož roku běží zmíněný i projekt Pomoc nejzranitelnějším v Damašku.

Výtěžek kostelní sbírky bude poukázán na účet České biskupské konference: 530 477 9052 / 2700 u UniCredit Bank, variabilní symbol 910760.

Jan Oulík, Charita ČR

Ilustrační foto: Caritas Internationalis

Rodinný život 2/2018 o „Křesťanech a sportu“

Patří sportovní aktivity do života věřícího křesťana? Rozvíjíme jimi pouze své tělesné schopnosti? Je sport etický? Na tyto a další otázky související s možná trochu neobvyklým spojením křesťanství a sportu odpovídá nové číslo časopisu Rodinný život.

„Abych mohl být knězem, musím být člověkem,“ říká v rozhovoru P. Klement Rečlo, přičemž myslí jednoznačně člověka v dobré tělesné (i duševní) kondici.

O tradici duchovně rekreačních zájezdů do italských Dolomitů i vlastní potřebě zdolávat vrcholy hovoří průkopník akce Kamil Psotka a současný správce pastoračního domu Velehrad P. Antonín Hráček.

Ukončit profesionální sportovní kariéru z duchovních pohnutí a vrátit se k týmu jako evangelizátor? Že to není fantasy, svědčí dnes a denně hokejista Matouš Venkrbec.

O svých sportovních radovánkách se rozepsali mj. i členové redakce časopisu. Jako vynikající prostředek duševní hygieny je pak „ordinuje“ také MUDr. Jitka Krausová. Vždyť sportu se aktivně věnovali i někteří světci.

Prostřednictvím další textů nahlédnete na svět z ptáčích perspektivy a prozkoumáte i základy země. Číslo přináší spoustu zajímavých tipů k aktivnímu trávení volného času nejen během nadcházející letní dovolené.

Předplatné či ukázkové číslo si můžete objednat na adrese: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 779 00 Olomouc, tel.: 587 405 250, e-mail: rodinnyzivot@arcibol.cz

(red)

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Konice

Postní almužna v konickém děkanátu hlásí sečteno

Konicko - Odevzdáním postních krabiček při bohoslužbě na květnou neděli ukončili také farníci konického děkanátu svoji letošní postní almužnu. Hodnoty jejich postní újmy, které se věřící rozhodli vložit do postních krabiček, podpoří pomoc potřebným celkovou částkou 87 796 korun. Upřímně všem děkujeme.

Z celkového počtu 550 rozdaných krabiček se letos vrátilo 250, což je počet zhruba stejný jako v loňském roce. Hodnota letošní almužny je ale o téměř 14 tisíc korun vyšší.

Pouze 88 krabiček obsahovalo doporučené využití. Nejvíce doporučení bylo dáno na pomoc nemocným a hendikepovaným (27), dále „dle rozhodnutí Charity“ (25) a na pomoc maminkám s dětmi v tísní (16). Ostatní kategorie doporučení byly zastoupeny jen několika hlasy. Budeme nyní jednat s jednotlivými duchovními správci, eventuálně farními radami, abychom si využití odsouhlasili. Budeme brát zřetel také na doporučení respondentů.

Prosíme také farníky, pokud ve svém okolí vědí o někom, kdo pomoc potřebuje, aby nám to oznámili buď přímo (viz kontakty) nebo přes duchovního správce. Tato naše výzva platí stále, nikoli jen nyní po vyhlášení výsledků postní almužny.

Postní almužna nám, praktikujícím věřícím, nabízí každoročně možnost podělit se s potřebnými o plody svého postního odříkání. Jistě to není jediná cesta a vážíme si jakékoli aktivity každého, kdo se snaží postní dobu prožít opravdově. Na tomto místě a také touto cestou ale vyjadřujeme všem, kteří se rozhodli právě pro tuto postní praxi, upřímně a srdečně díky. Vyprošujeme

vám Boží požehnání a prosíme o vaše modlitby za Charitu, která výnos této pastoračně sbírkové akce svědomitě a účelně využije na pomoc těm, kteří si sami pomoci nemohou nebo neumějí. Podrobné výsledky dle jednotlivých farností:

Farnost (resp. farní úřad)	Odevzdáno schránek	Výtěžek
Bohuslavice	10	5 622 Kč
Brodek u Konice	18	5 666 Kč
Čechy pod Kosířem	5	1 520 Kč
Jesenec	49	24 510 Kč
Kladky	3	510 Kč
Konice	72	22 308 Kč
Laškov	10	3 106 Kč
Přemyslovice	2	900 Kč
Ptení	34	9 673 Kč
Skřípov	8	4 237 Kč
Stínava	8	2 302 Kč
Stražisko	9	2 229 Kč
Suchdol	22	5 213 Kč
Šubířov	0	0 Kč
Kontrolní součty	250	87 796 Kč

Marek Navrátil,
ředitel Charity Konice

Charita Nový Hrozenkov

„Neskutečný“ luhačovický pobyt pro pečující

Luhačovice - „Bezvadné, úžasné, skvělé, báječné,“ tak hodnotí Jana Jurečková z Velkých Karlovic jeden březnový víkend v Luhačovicích. Řeč je o vzdělávacím a oddychovém pobytu pro neformální pečovatele, který zorganizovala Charita Nový Hrozenkov v rámci projektu Podpora sdílené péče. Pro účastníky, tedy osoby, které doma pečují o své blízké, byl pobyt zcela zdarma a během této doby mohli využít i zdarma služeb Charity Nový Hrozenkov, jež zabezpečila péči o jejich blízké. Nabídnout možnost oddechu a odreagování se je hlavním motivem, proč Charita Nový Hrozenkov do projektu Podpora sdílené péče šla.

Na již zmiňovaném setkání v Luhačovicích byly na programu přednášky věnované duchovním potřebám pečujících a umírajících, probíraly se možnosti státní podpory pro pečující rodiny, ale třeba také výživa seniorů. Na řadu přišly i praktické rady týkající se kompenzačních pomůcek. Přes nabitý přednáškový program zbyl čas i na zábavu a odpočinek. „Mně se hrozně líbí lidé z Charity. Jsou pohodoví, příjemní - prostě dobrý tým. Už to, že pro nás

podobnou věc vymysleli a zorganizovali je neskutečné. Opravdu, klobouk dolů. Já z toho dodnes žiju,“ přiznává Jana Jurečková. Jediné, co by trošku celé akci vytkla, je prý hektičnost. „Byl to opravdu nabitý program. Dozvěděli jsme se mnoho nového, předali zkušenosti, sdíleli se. Za mě by to ale mohlo být o malinko pomalejší,“ směje se žena a dodává: „Víte, on život pečujícího už je sám o sobě hektický. Ale to je opravdu jen můj osobní pocit.“

Renata Holčáková,
Charita Nový Hrozenkov

Pečovatelky a sestřičky dorazí k potřebným včas. Mají dvě nová auta

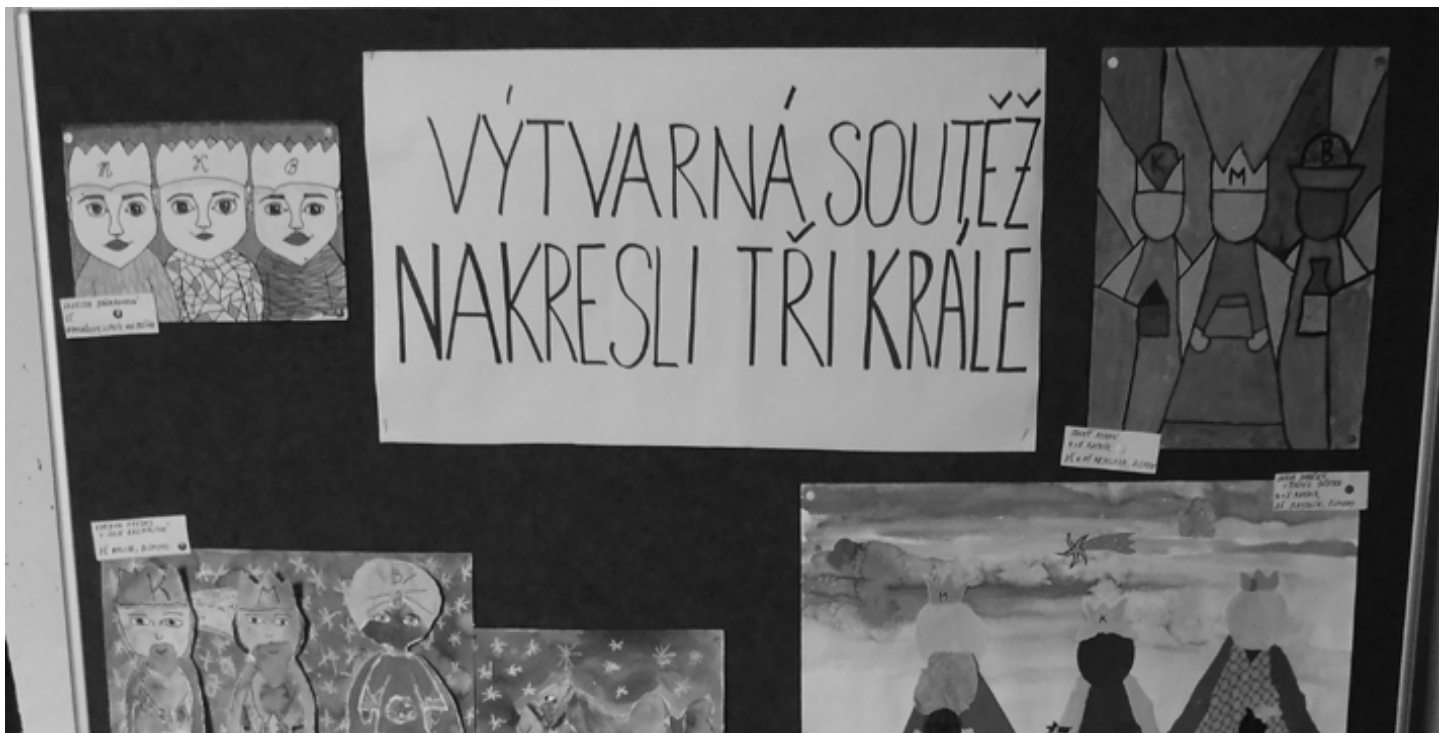

Novohrozenkovsko – Charita Nový Hrozenkov má nyní dva nové „přírůstky“ do domácí zdravotní péče a pečovatelské služby. Jsou to osobní automobily. „I díky těmto vozům budeme moci i nadále garantovat péči bez čekání,“ říká Lenka Vráželová, vedoucí služeb hrozenkovské Charity.

(ren)

Charita Olomouc

Galerie U Tří králů přivítala na pět stovek účastníků

Olomouc - Téměř pět stovek účastníků se sešlo v sobotu 17. března na akci Den pro malé i velké krále v Olomouci. Akce je již každoročním tradičním poděkováním všem tříkrálovým dobrovolníkům Charity Olomouc za oběta-

vost a nasazení v Tříkrálové sbírce. Po mši svaté v klášterním kostele Neposkvrněného početí Panny Marie následovalo předání cen vítězům výtvarné soutěže v prostorách kina Metropol, tombola pro děti se vstupenkami

na nejrůznější zábavné i sportovní akce a výstava vítězných děl v galerii „U Tří králů“ v dominikánském klášteře.

Ve spolupráci s Centrem pro rodinný život v Olomouci vyhlásila Charita Olomouc začátkem ledna výtvarnou soutěž „Nakresli Tři krále“. Do soutěže se kromě jednotlivců zapojilo celkem 70 základních a mateřských škol a dalších uskupení, jako jsou například farnosti, domovy dětí a mládeže i sportcentra. „Zájem o účast daleko přesáhl hranice diecéze: jeden soutěžní příspěvek k nám docestoval i ze Španělska od malé Edity Castellar,“ uvedl Jiří Gračka z Arcibiskupství olomouckého.

Výtvarného klání se zúčastnilo přes tisíc dětí. Výtvarná díla doputovala do Olomouce nejen z nejrůznějších míst olomoucké arcidiecéze, ale i z diecéze brněnské či ostravsko-opavské. „Kromě našeho děkanátu jsme obdrželi překrásné obrázky také například z Prostějova, Šternberka, Brna, Nového Jičína a Valašského Meziříčí. Obdivovali jsme jak originalitu výtvorů, tak i různorodost výtvarných technik, které mladí výtvarníci použili,“ neskryvala nadšení Terezie Tábořská, koordinátorka Tříkrálové sbírky. Vítězná výtvarná díla byla vystavena v Den pro malé i velké krále v prostorách křížové chodby olomouckého dominikánského kláštera v galerii „U Tří králů“. Případní zájemci mohli v domi-

nikánském klášteře požádat o zhlédnutí oceněných prací až do 28. března.

Charita Olomouc poděkovala za volné vstupenky i věcné ceny všem sponzorům akce, mezi nimiž nechyběl Aquapark Olomouc, Pevnost poznání, Vlastivědné muzeum v Olomouci, Laser Aréna Olomouc, Centrum zdraví Bohuňovice a mnozí další. Na přípravě sobotního programu se podílelo spolu s charitními pracovníky na dvacet dobrovolníků.

„Všem patří velké poděkování za plné nasazení, ochotu a skvělou spolupráci. Bez jejich pomoci bychom tak rozsáhlou akci nemohli uskutečnit. Někteří dobrovolníci pomáhali s přípravou galerie, jiní připravovali dárečky a odměny pro vítěze, další chystali občerstvení či přispěli vlastnoručně napečenými dobrotami. Děkuje všem koledníkům a dobrovolníkům, že mají otevřená srdce a chuť dělat něco pro druhé,“ dodala koordinátorka dobrovolnictví Charity Olomouc Milada Malíšková.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Svitavy

Charita Svitavy slaví. Narozeniny i ocenění její ředitelky Blanky Homolové

Svitavy - Ředitelka svitavské Charity Blanka Homolová slavila letošní jaro kulaté narozeniny. Od své rodiny a svých zaměstnanců obdržela důstojný a převyšující dárek. V Parku patriotů ve Svitavách poroste od letošního jara její osobní buk. Naše paní ředitelka přesahuje hranice Charity v mnoha ohledech. Mimo jiné je členkou zastupitelstva města Svitavy.

Za všechny její zásluhy jí 18. 5. 2018 bude udělena cena zvaná Svitavský vůl. Přes polemiky historiků, zda ve znaku města figuruje tur, kráva nebo vůl, pojmenoval takto svitavský klub Laurus cenu udílenou každý rok jedné z nejvýznamnějších osobností Svitav, která se zasloužila o jejich slávu a věhlas.

Toto prestižní ocenění získávají nejvýznamnější osobnosti Svitav. Mezi poctěnými jsou lékaři, historici, fotografové, ale také kuchař, známý zpěvák či trenér atletiky. Zkrátka lidé, kteří pro Svitavy něco udělali. Má svůj dopad i v historii, protože jména oceněných jsou v městské kronice. A proč má cena pro takovou osobnost tvar volské hlavy? „Když se na ni pozorně podíváme, vyzařuje z ní určitá síla, úpornost, houževnatost. Těmito vlastnostmi se osobnost roku musí přece vyznačovat,“ uvedl viceprezident klubu Milan Báča. S Božím požehnáním a těmito vlastnostmi překonávala i Blanka Homolová doposud úspěšně všechny překážky. A právě takovou osobnost poslal Pán svitavské Charity, aby pokračovala v jeho díle a stala se její duší.

Bůh jí i nadále žehnej.

*Miriám Holubcová,
Charita Svitavy*

Oblastní charita Uherský Brod

Slavnostní den Charity: žehnání aut i benefiční degustace

Strání - Žehnání novým automobilům pro dvě služby Oblastní charity Uherský Brod a následná Benefiční degustace přívlastkových vín – tak vypadal pátek 6. dubna ve Strání.

V odpoledních hodinách se sešli pracovníci Pečovatelské služby Strání a další pracovníci uherskobrodské Charity a jejich hosté v Domě s pečovatelskou službou, aby se zúčastnili žehnání dvou nových automobilů. Charita pořídila vozidla díky sponzorům a vedení obcí Strání, Lopeník a Březová, pro Pečovatelskou službu Strání a Domácí hospicovou péči Uherský Brod. „Tato vozidla jsou pro naše služby velmi důležitá. Pracovníci obou služeb totiž zajíždí i do obcí v členitých částech Uherskobrodsko a bez kvalitního vozu není možné, zejména v zimních měsících, spolehlivě zajistit důležitou péči pro klienty,“ vysvětlil ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť. Po odpoledním žehnání novým vozům duchovním správcem farnosti, P. Stanislavem Matyášem, se pracovníci brodské Charity přemístili na nedaleký Zámček, kde se konala V. Benefiční degustace přívlastkových vín doplněná o ochutnávku výrobků regionálních výrobců potravin. Akce se sváteční a pohodovou atmosférou se zúčastnili i někteří pracovníci Trnavské arcidiecézní charity, kteří se tak zapojili do prvního programu ze série akcí konaných v rámci přeshraničního projektu s názvem „Vzájemnou spoluprací ke zkvalitňování služeb“. Tento projekt, který probíhá od března letošního

roku do prosince 2019, obsahuje výměnné vzdělávací programy, semináře i kulturní akce.

Degustaci, na které mohli návštěvníci ochutnat 51 druhů vín od 45 vinařů ze Znojemska, Břeclavska, Hodonínska a Uherskohradištska, navštívila zhruba stovka spokojených hostů z řad zástupců obcí, duchovních, sponzorů a dalších podporovatelů brodské Charity. Mezi návštěvníky byli i senátor a starosta Uherského Brodu Patrik Kunčar, poslanec Parlamentu ČR a předseda Výboru pro evropské záležitosti Ondřej Benešík, starosta Strání Antonín Popelka a mnozí další starostové obcí Uherskobrodsko.

Benefiční večer podpořila i obec Strání. Výtěžek je určen na nákup zdravotních a kompenzačních pomůcek pro klienty Pečovatelské služby Strání. „Akce měla skvělou, velmi přátelskou atmosféru. Moc se mi líbilo vystoupení cimbálové muziky a nadchla mě vynikající vína, kterých bylo nepřeberné množství. Velmi jsem si pochutnal na připraveném občerstvení. Už teď se těším na další ročník,“ netajil se jeden z návštěvníků akce, ředitel Trnavské arcidiecézní Charity Miroslav Dzurech.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod*

Muži i ženy z Centra seniorů se nadchli pro mandaly

Horní Němčí - Mandala nepatří do žádné kultury ani do žádného náboženství. Je to nadčasový symbol jednoty a rovnováhy, který je používán také v naší křesťanské kultuře. Významný lékař a psychoterapeut Carl Gustav Jung, zakladatel analytické psychologie, považoval mandalu za zrcadlo vnitřního světa člověka, ve kterém je možno nalézt pomyslný bod, od něhož se odvíjí složky osobnosti - například to, jak se člověk chová, k čemu inklinuje nebo co je pro něj důležité. Podle tohoto bodu je nitro člověka uspořádáno.

Do kreslení mandal se pustili senioři – klienti Charitního domu Horní Němčí. Tato, dalo by se říct, podpůrná psychologická metoda je pobídla k relaxaci, rozvíjení jemné motoriky

a mluvení o svých pocitech. Atmosféru setkání dobarvovala relaxační hudba. Pracovníci Centra seniorů byli překvapení, nakolik tato aktivita zaujala nejen ženy, ale i muže, kteří se bez zaváhání chopili barev. Již po příchodu pracovníků, kteří tuto aktivizaci vedli, bylo zjevné, že senioři příliš nesrší energií a tentokrát by raději zvolili klidnější aktivitu. Protože se snažíme naplnit všechny potřeby našich seniorů, neváhali jsme zvolit tuto alternativní metodu aktivizace. A osvědčila se.

Simona Vrba,
sociální pracovnice

Linea Nivnice, a.s. nabídla své výrobky pro sociálně slabé

Velkou vstřícnost opět projevil generální ředitel společnosti Linea Nivnice a.s., Gabriel Slanicay, když přislíbil Oblastní charitě Uherský Brod pomoc v podobě darování výrobků jeho společnosti pro sociálně slabé klienty.

„Linea nám pomáhá opakovaně a dlouhodobě. A její pomoci si velmi vážíme,“ uvedl ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť. První muž brodské Charity navštívil nivnickou společnost ve středu 28. března. „Pan ředitel byl nejen velkorysý ve své nabídce pomoci, ale navíc mě a mého kolegu z Charity provedl podnikem a ukázal nám se zasvěceným výkladem některé provozy,“ poznamenal Petr Houšť.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Lidé na Uherskobrodsku darovali jídlo potřebným

Uherskobrodsko - Pracovníci Centra potravinové a materiální pomoci sv. Zdislavy Uherský Brod uspořádali ve dnech 12.–15. března tradiční postní potravinovou sbírku v obcích Uherskobrodsko.

„Lidé darovali celkem 480 kilogramů potravin. Nejvíce lidí se do sbírky zapojilo v Dolním Němčí a taktéž tam bylo vybráno i nejvíce zboží, celkem 150 kilogramů. Zajímavý zážitek máme z Bojkovic, kdy jedna z dárek přispěla do sbírky celkem 30 kilogramů potravin,“ uvedla pracovnice Centra potravinové a materiální pomoci sv. Zdislavy Simona Vrba. Vybrané zboží skončí ve skladu Centra potravinové a materiální pomoci sv. Zdislavy v Uherském Brodě a bude postupně rozdáno lidem v tíživé sociální situaci.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

S řešením tíživé situace pomůže Regionální centrum sociální pomoci

Pomoc lidem, kteří se potřebují zorientovat v nabídce sociálních služeb regionu, či požadují pomoc ve své aktuální situaci, nabízí v nových prostorách v ulici Přemysla Otakara II. v Uherském Brodě nedávno zprovozněné Regionální centrum sociální pomoci. Jeho provozovatelem je Oblastní charita Uherský Brod. Proč centrum vzniklo a jaké služby nabízí, vysvětlila vedoucí této služby určené široké veřejnosti Vladimíra Suchánková.

Prosím, upřesněte, za jakým účelem vzniklo Regionální centrum sociální pomoci?

Regionální centrum sociální pomoci (dále jen RCSP) vzniklo oficiálně 1. září 2017 za účelem poskytování prvotního sociálního poradenství. V nových prostorách multifunkční budovy v ulici Přemysla Otakara II. ale působíme prakticky od počátku března letošního roku.

Tato služba v Charitě vlastně vždy existovala, protože se na nás neustále obracela široká veřejnost s prosbou o radu či pomoc, ale nikdy nebylo zcela jasné, na koho kompetentního se lidé mohou obrátit s jistotou, že daný pracovník je nasměruje dál. Proto jsme se rozhodli zastřešit tuto poradenskou a konzultační činnost touto službou.

Pro jaký okruh osob je centrum určeno?

Regionální centrum sociální pomoci v Uherském Brodě se zaměřuje na pomoc všem potřebným občanům v regionu, jejich rodinám, obcím, farnostem a dalším úřadům. Touto službou pak doplňujeme naši širokou nabídku služeb pro občany.

RCSP však nebude nabízet pouze naše charitní služby, ale dle potřeby nabídne či odkáže každého zájemce na kompetentní orgány, úřady, instituce, poskytovatele a další subjekty, které žadateli pomoc zajistí.

Jaká je náplň Vaší práce, tedy práce vedoucí tohoto centra?

Cílem RCSP je poskytnout okamžitou informaci a radu o možnosti řešení tíživé sociální situace osobám všech věkových skupin. Proto volíme pro občany co nejvíce dostupné formy pomoci. Jedná se o Linku sociální pomoci, což je okamžitá telefonická pomoc, tedy například rozhovor, zprostředkování kontaktu na jiné služby a instituce. Dále nabízíme On-line sociální pomoc, přičemž se jedná o poskytnutí informací a rad skrze e-mailovou komunikaci. Také poskytujeme Okamžitou pomoc, což znamená, že v rámci našich možností poskytneme, jak název napovídá, okamžitou pomoc lidem v krizi, nouzi, a přispíváme tak k vyřešení jejich akutní tíživé situace.

V rámci této služby jsme se také rozhodli o nabízení základního sociálního poradenství v obcích Uherskobrodsko, kdy vždy jednou měsíčně charitní sociální pracovnice navštěvuje daný obecní úřad a je plně k dispozici občanům, pro které je toto místo dostupnější.

Spolupráci s obcemi ale chceme zintenzívnit ještě více. Nabízíme jim proto například možnosti řešení dostupnosti sociálních služeb, poradenství, workshopy, přednášky, pomoc při budování a činnosti komunitních center, sbírkovou činnost a jiné. Chceme se potkávat s občany obcí regionu a poskytovat jim praktické rady a konkrétní pomoc.

Podrobnější informace o RCSP včetně kontaktů naleznete na

webu Oblastní charity Uherský Brod, zde: <http://www.uhbrod.charita.cz/regionalni-centrum-socialni-pomoci/>

Za rozhovor poděkoval

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Šumice se seznámily se službami Oblastní charity Uherský Brod

Šumice - Na pozvání starosty obce Šumice Josefa Jančáře prezentoval služby Oblastní charity Uherský Brod její ředitel Petr Houšť, a to v sobotu 10. března 2018 při setkání šumických seniorů.

Téměř zaplněný sál tamního kulturního domu se z úst ředitele Charity dozvěděl mnoho zajímavých informací, které by mohli občané využít v případě, že se oni sami nebo jejich blízcí ocitnou v tíživé sociální situaci. Návštěva ředitele uherskobrodské Charity v Šumicích zapadá do kontextu dlouhodobé příkladné spolupráce mezi obcí Šumice a Oblastní charitou Uherský Brod.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising,
Oblastní charita Uherský Brod

Zelený čtvrtek slavili i lidé bez domova

Uherský Brod - Jako každý rok na Zelený čtvrtek, tak i letos byl připravený pro naše klienty Nizkopravského denního centra (NDC) velikonoční oběd.

Příjemná atmosféra vládla v centru už od rána, barvili jsme vajíčka a před zahájením akce jsme svátečně zdobili tamní prostory. Mezi pozvanými hosty byli i ředitel Charity Petr Houšť a pastorační asistent Vít Kadlčík. Vedoucí centra Bohumila Smutná všechny uvítala a požádala pastoračního asistenta o duchovní slovo s velikonoční tematikou.

K obědu jsme podávali špenát s bramborovým knedlíkem a uzeným masem. Poté jsme si všichni uvařili kávu a pustili se do velikonočního beránka. Příjemné chvíle jsme strávili povídáním.

Mgr. Veronika Bartončíková,
sociální pracovnice,
Oblastní charita Uh. Brod

Oblastní charita Uherské Hradiště

Ve Starém Městě slavili. Vzniklo farní středisko dobrovolníků

Staré Město – Velká slavnost ovládla v sobotu 17. března staroměstský kostel Sv. Ducha, jehož správcem je P. Miroslav Suchomel. Bylo založeno další, již páté, Farní středisko dobrovolníků. Jeho patronem se stal svatý Archanděl Michael. Tomu je zasvěcen i místní původní kostel.

Na slavnost přijel uherskohradištský děkan P. Josef Říha, který při mši svaté předal jmenovací dekret Janě Němcové – tím ji jmenoval a ustanovil vedoucí Farního střediska sv. Archanděla Michaela ve Starém Městě.

Slova se chopila také vedoucí Střediska pro farnosti a dobrovolnictví při Oblastní charitě Uherské Hradiště Hana Brigita Reichsfeld. Seznámila věřící s posláním farních středisek. Na

závěr pozdravil přítomné ředitel uherskohradištské Charity Jiří Jakeš a poprosil je o modlitbu pro celé charitní dílo.

Děkujeme P. Miroslavovi Suchomelovi za jeho velkou podporu při zakládání Farního střediska a přejeme mu, nové vedoucí Janě Němcové i celé farnosti Boží milost a požehnání v uskutečňování tohoto díla. Přejeme jim, aby se na nich naplnila slova, která zazněla v evangeliu toho dne:

„Přišla hodina, aby byl oslaven syn člověka... pravím vám, jestliže pšeničné zrna nezapadne do země a nezemře, zůstane samo. Zemře-li však, vydá mnohý užitek... Kdo mně chce sloužit, ať mě následuje,

a kde jsem já, tam bude i můj služebník.
Kdo mně slouží, dojde cti od Otce...
Vždyť pro tuto hodinu jsem přišel.
Otče, oslav své jméno.
Z nebe zazněl hlas:
Oslavil jsem a ještě oslavím.“ (Jan 12 kap.)

*Jitka Ráclavská,
Oblastní charita Uherské Hradiště*

Charita Valašské Meziříčí

PET láhev se rozloží až za 100 let. Lhostejnost zde není na místě

Valašské Meziříčí - Již počtvrté se Charita Valašské Meziříčí zapojila do celorepublikové akce Uklidme Česko. Ve čtvrtek 5. dubna zaměstnanci spolu se sedmi klienty Služeb pro lidi bez domova, které naše Charita provozuje, uklidili část veřejného prostranství ve Valašském Meziříčí. Tento rok jsme ale na úklid nebyli sami. Přidalo se k nám 12 studentů Střední průmyslové školy (SPŠ) stavební ve Valašském Meziříčí s paní profesorkou Kateřinou Skalickou. Těm také není lhostejné, v jakém prostředí žijí a studují. Jejich přítomnost vnesla svěží duch do společného dobrovolničení. Úklid nebyl prvním společným počinem, se SPŠ stavební jsme v loňském roce navázali velmi intenzivní spoluprací, které si nesmírně vážíme.

Naším cílem bylo uklidit park Kozinu a dále část cyklostezky vedoucí k mostu v Hrachovci. Dalším místem úklidu bylo prostranství naproti místního supermarketu, které si vzali na starost klienti našich služeb. V těchto místech vysbírali 50 pytlů odpadu. Ten „neprodukuje“ pouze „naši“ klienti. Na to chtěly Služby pro lidi bez domova tímto svým počinem upozornit. Ve všech přidělených úsecích jsme vysbírali cca 120 kg odpadků. Všichni jsme byli překvapeni, jak velké množství odpadu jsme opět, na stejných místech jako loni, nasbírali. Většinu z nich tvořily obaly od různých pochutin, nápojů a dalších předmětů, vršky všeho druhu, úlomky skla a kousky polystyrénu, nedopalky cigaret, zbytky okapů, atd. Člověk se běžně v těchto lokalitách pohybuje a občas si všimne pohozených plastových

láhví, obalů od cukrovinek a dalších „předmětů“, které na zemi nemají co dělat. Někdo je zvedne a vhodí do odpadkových košů, někdo, sáhneme si do svědomí, je nechá ležet třeba v domněni, že je zvedne někdo druhý.

Tato akce byla součástí postoje Charity Valašské Meziříčí, co se týká společenské odpovědnosti. Naše organizace odpovědně přistupuje k životnímu prostředí, nejen tříděním odpadů. Automobily, které při zajištění služeb využíváme, jezdí na alternativní pohon LPG a v neposlední řadě pořizujeme technické zařízení šetrné k životnímu prostředí.

Závěrem bych ráda připomněla orientační dobu rozkladu některých odpadů. Nedopalek cigarety s filtrem se rozloží cca za 15 let, plechovce to trvá také 15 let, igelitovému sáčku 25 let, plastovému kelímku 70 let a PET láhev se rozloží až za 100 let. O dalších materiálech jako je sklo a pěnový polystyren ani nemluvě, protože u těchto materiálů doba rozkladu dosahuje až tisíce let.

Smyslem také bylo zamyslet se nad tím, kolik odpadu „produkuje“ my a poukázat na to, že je „normální“ nezhazovat odpadky na zem a uklízet si po sobě.

Nebudme tedy lhostejní ke svému okolí. Jaké si ho uděláme, takové ho budeme mít.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Charita Zlín

Pout' Charit olomoucké arcidiecéze zaplní mariánské poutní místo Štípa

Z Pamětní knihy farnosti Fryštské (1617-1893):

Od nepamětných dob socha Panny Marie Štípské září milostmi a jest jedna ze tří nejstarších na Moravě. Původu jest neznámého. Kosteletí, věrohodní a nejstarší obyvatelé, však vypravují, že od svých předků tradicí čili ústním podáním se dověděli, v Kostelci že býval před dávnými časy kostelík (tempellum), z něhož základy a zbytky se nalézají na zahradě obyvatele kosteleckého jménem Martina Žídka, v kterémžto kostelíku soška Panny Marie prý bývala. Odtud neznámým způsobem zmizela a nalezena byla nedaleko ve Štípském háji, mezi stromy ozářena na místě, kde nyní (roku 1730) ve skutečném kostele Štípském

na oltáři se nachází, kdež nezasklena jsouc, ustavičně ctitelům svým milostnou se býti ukazovala. Základy kosteleckého kostelíku byly náhodně objeveny v první polovině minulého století při orání v zahradě usedlosti čísla popisného 31.

Zlínská pout' Charit olomoucké arcidiecéze se uskuteční 19. května od 9 do 13.30 hodin v kostele Narození Panny Marie ve Štípe.

*Pavla Romaňáková,
PR manažerka*

pout' charit zlínská olomoucké arcidiecéze

kostel Narození Panny Marie ve Štípe

19.května 2018

09:00 - 13:30

09:00 cesta světla, 10:00 mše svatá

11:30 P.František Sedláček: Štípa, mariánské poutní místo

12:00 individuální duchovní rozhovory

Mons.Bohumír Vitásek, prezident AChO

sr.Růžena Sekulová, sestra Karmelitánka

12:30 štípští varhaníci preludují

od 11:30 prohlídka starého kostelíka, posléze kostela, varhan, věže

po celou dobu tvořivá dílnička pro děti i dospělé; teplý čaj,

po mši k zakoupení klobáska z grilu, koláčky změna programu vyhrazena

více informací: 731 646 933

Burešov 4886, 760 01 Zlín
č.ú. 1400878319/0800, ČS.a.s.
www.zlin.charita.cz

Exercicie nejsou určeny k předávání či sdílení informací, ani k povídání

Velehrad - Exercicie jsou několikadenní duchovní obnova ve skupině, kterou vede zpravidla kněz. Duchovní cvičení spočívají především v modlitbě, mlčení, přednáškách a společných bohoslužbách. Toliko na osvětlení pro neznalé. Duchovní obnova, cvičení, tedy tzv. exercicie mají možnost prožít i pracovníci zlínské Charity vždy jednou ročně v Poutním a exercičním domě Stojanov v centru obce Velehrad. Ne jinak tomu bylo i letos...

Ten den nebylo počasí moc přívětivé. Chladno a deštivo, ale já jsem se na exercicie moc těšila. A počasí v tomto případě není důležité – alespoň pro mě ne. Naopak sluníčko by mě mohlo přece jen vylákat ven a takhle jsem si mohla užít ničím nerozptylovaný klid a ticho v klášterní budově. Jsem impulsivní člověk a příležitosti k soustředění a samotě nemám mnoho.

Program exercicií začíná ráno denní modlitbou církve a končí večer. Strídají se modlitby, přednášky a pobožnosti s přestávkami k rozjímání v kapli nebo na chóru, popřípadě v knihovně nebo každý ve svém pokoji.

Čas přestávek můžeme příjemně strávit také četbou knih. Knihy si každý může vypůjčit v klášterní knihovně, která je dobře vybavená a pokud by někdo chtěl ještě širší výběr, může si zakoupit knihy v nedaleké prodejně Veni, kde jsou k dostání také drobné dárkové předměty. Osobně volím všechny varianty a stejně vždycky skončím na pokoji zasypaná horou knih. Řádové sestřičky se o nás dobře starají - mimo jiné také připravují jídlo a patří jim za to velký dík.

Na každé chodbě si libovolně může každý kdykoliv připravit kávu nebo čaj. Je zde k dispozici varná konev, potřebné nádobí a výběr čajů a káv.

Ticho se zde předpokládá, patří nedílně ke každým exerciciím, a to i v době společného jídla či odpočinku. Exercicie nejsou určeny k předávání či sdílení informací, ani k povídání.

Otec Bohumír měl pro naši asi dvacetičlennou skupinu připraveny zajímavé přednášky, vedl ranní i večerní modlitby, pobožnosti a adorace a sloužil pro nás mši svatou. Za tuto duchovní službu jsem mu moc vděčná (jistě mohu mluvit za celé společenství).

A na závěr bych vám ráda předložila k zamyšlení jeden příběh, je z exercicií otce Eliase Velly:

Jeden sedlák v chudé horské vesnici si koupil za všechny úspory koně. Byl z obyvatel vesnice jediný a přátelé mu říkali: „Takové

štěstí, že sis mohl dovolit koupit koně.“ On odpověděl: „Možná štěstí, možná smůla, kdo ví...“ Kůň mu ale utekl a přátelé mu říkali: „Taková smůla...“ On odpověděl: „Možná štěstí, možná smůla, kdo ví...“ Zakrátko se kůň vrátil a s ním přišlo dalších sedm divokých koní a přátelé mu říkali: „Takové štěstí tě potkalo...“ On odpověděl: „Možná štěstí, možná smůla, kdo ví...“ Jeho jediný syn byl těžce zraněn při krocení koní a zůstala mu zmrzačená noha, přátelé mu říkali: „Taková smůla postihla tvého jediného syna...“ On odpověděl: „Možná štěstí, možná smůla, kdo ví...“ Pak přišla válka. Všichni synové a mladí muži z vesnice byli odvedeni do války, kromě postiženého syna tohoto sedláka. Žádný se domů nevrátil. Syn toho sedláka, který odveden kvůli svému úrazu nebyl, válku i se svým otcem přežil...

Mgr. Eva Danielová,
vedoucí Charitního domova pro matky s dětmi v tísni Zlín

Co jsou to tedy exercicie. Tento termín znamená několikadenní duchovní obnovu ve skupině (kursu), který vede zpravidla kněz. Duchovní cvičení spočívají především v modlitbě, mlčení po celou dobu kursu, v přednáškách vedoucího kursu a společných bohoslužbách.

Již v dávných dobách se křesťané odebírali podle Ježíšova příkladu na osamělá místa, aby zde určitý čas prožívali intenzivním způsobem v samotě s Bohem. Ve středověku měly mnohé kláštery pro tento účel uzpůsobené pokoje a někdy „poustevny“. V 16. století dal nový podnět k duchovním cvičením sv. Ignác z Loyoly, zakladatel jezuitského řádu. Napsal knihu s názvem „Exercitia spiritualia“ (Duchovní cvičení), ve které popsal tuto asketickou praxi, mající postupný metodický průběh, a hlavně ji svěřil zkušenému duchovnímu vedení. Duchovní cvičení mohou trvat tři dny nebo týden, ale podle svatého Ignáce také celý měsíc. Kodex kanonického práva (CIC) je u duchovních předpokládá každoročně. Exercicie však hojně absolvují i laici a v poslední době se zvyšuje zájem o pobyty v exercičních střediscích s duchovním zaměřením. Programy jsou přizpůsobené potřebám účastníků a výjimku netvoří ani partnerské páry nebo rodiny s dětmi. Víkend nebo dovolená v klášteře patří stále častěji k psychohygienické praxi současných lidí.

Uživatelé pečovatelské služby si nejvíce cení ochoty pečovatelek

Opět nás zajímalo, jak jsou uživatelé spokojeni s Charitní pečovatelskou službou Zlín.

Do dotazníkového šetření, ve kterém se mohli uživatelé vyjádřit ke kvalitě služby, či projevit svoji (ne)spokojenost, se zapojila více než polovina oslovených osob. Dotazník obsahoval jedenáct položek, téměř u všech měli uživatelé prostor k individuálnímu vyjádření. Názorů uživatelů, které slouží ke zkvalitňování služby, si velmi vážíme.

Otázky dotazníkového šetření se věnovaly informovanosti uživatelů, spokojenosti či nespokojenosti se službou, přístupu a hodnocení pracovníků pečovatelské služby. Co každou službu hodně zajímá, je zdroj informace o službě a také, zda by stávající uživatelé danou službu doporučili svým známým, pokud by i oni byli v nepříznivé situaci.

Co se týká zdrojů informací, u poloviny respondentů jde o rodi-

nu a přátele, dalším nejčastějším místem, kde byli informováni, je praktický či ošetřující lékař. Zlomek pak tvoří registr sociálních služeb, média, internet. Co se týká otázky ke spokojenosti, všichni volili jednu z variant - velmi spokojeni nebo spokojeni. V prostoru pro komentáře se vyskytla - mimo jiné, odpověď: „Vaše služba je velmi kvalitní, pracovníce jsou příjemné, ochotné a svědomité.“ U dalšího bodu, týkajícího se pracovníků, byl uveden komentář: „Jsem spokojena s přístupem pracovníků. Pracovníce jsou milé a ochotné. Obdivuji je, kolik toho musí zvládnout během směny. Zasloužily by si lepší ohodnocení.“ Mezi odpověďmi se nejednou vyskytla pochvala, pochopení pro náročnou práci, ale také postesknutí uživatele, který vnímá nedostatek pracovníků v oboru. A zda by službu uživatelé doporučili? Bez rozpaků by to učinilo 86 % z dotázaných.

Uživatelé měli možnost vyjádřit také svůj názor, co jim vyhovuje ve službě méně a co by mohlo být zdrojem jejich případné nespokojenosti. Zde vyčnívala odpověď jedné uživatelek: „Nenaplnujete moje potřeby, protože nechodíte v noci.“ Obdobou byla připomínka, týkající se času dojezdu pečovatelky, který může být ovlivněn jednak dopravní situací, ale často i nenadálou komplikací u předcházejících uživatelů: „Paní pečovatelka už třikrát přijela o pět minut později.“

A jak využili respondenti v dotazníku prostor pro sdělení jakékoliv připomínky, pochvaly, námětu k řešení?

„Vážíme si vašich pečovatelek, jejich přístupu a ochoty a oceňujeme s díkem službu, které zatím využíváme.“

„Všem pracovnícím moc děkuji, protože bez vaší pomoci si nedovedu představit život naší rodiny.“

„Vaši službu využíváme dlouhodobě (od roku 2010) a jsme spokojeni, moc děkujeme.“

„Některé pečovatelky jsou maximálně ochotné.“

„Pro zdravotní stav své maminky si ani nedovedu bez pomoci Charity Zlín představit své dny.“

„Chválím jídelny, velká čistota, útulno, pracovníce v kuchyni výborná.“

„Všem děkujeme za péči a ochotu.“

„Jsme velmi spokojeni s pečovatelkami i se sociální pracovnící.“

„Jsem spokojená, když něco potřebuji, vždy se snažíte mi vyhovět.“

Je povzbuzující a velmi příjemné číst a následně vyhodnocovat takovéto odpovědi. Velmi si vážíme skutečnosti, že uživatelé, převážně starší senioři, mnohdy ležící, jsou ochotni sdělit své pocity, vyjádřit svoji (ne)spokojenost s poskytovanou službou. Jejich slova chvály jsou motorem, který nám říká, že se nesmíme zastavit. A opět se potvrzuje několikrát řečené: „Jde o práci dělanou srdcem, práci, jež je posláním.“

Velké poděkování všem, kteří se na realizaci služby podílejí!

Kompletní vyhodnocení dotazníkového šetření je uloženo v kanceláři služby.

Charitní pečovatelskou službu Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje, statutární město Zlín a dárci.

Uživatelé azylového domu si nejvíce váží bezpečí, které jim služba garantuje

A jaká je spokojenost uživatelů v Charitním domově pro matky s dětmi?

Získat odpověď je možné, mimo jiné, dotazníkovým šetřením. A tak bylo všem ubytovaným toto individuálně představeno. Tedy především bylo každému sděleno za jakým účelem je průzkum prováděn a samozřejmě i to, že se jedná o dobrovolné vy-

plnění. Potěšující je, že návratnost dotazníků čítala 92 %, což znamená, že dvanáct vyplněných dotazníků se vrátilo zpět.

Na vyplnění dotazníku se podílelo osm žen a čtyři muži, jedna žena se tedy nezapojila.

Co každou službu hodně zajímá, je zdroj informace o službě a také, zda by stávající klienti danou službu doporučili svým známým, pokud by i oni byli v nepříznivé situaci.

V našem případě se nejvíce uživatelů (42 %) dozvědělo o poskytované službě na úřadě, při bližší identifikaci šlo o Orgán sociálně-právní ochrany dětí. Důvod je logický - jejich životní situace si vyžadovala akutní ubytování s dětmi. Čtvrtina respondentů pak získala povědomí o službě z informačních materiálů. Všichni, kteří odpovídali, by poskytovanou službu doporučili. Odůvodnili to tím, že zde našli nejen bezpečí a střechu nad hlavou, ale i pochopení a pomoc od personálu při novém startu do života. Jediné, co dvěma respondentům není příjemné, jsou akce služby, které jsou zpřístupněné veřejnosti. Je to pro ně z jejich pohledu ztráta bezpečí a anonymity.

Zájmem poskytovatele je podporovat uživatele tak, aby se v dlouhodobě stali nezávislými na sociální službě. Co tedy většinou brání klientům v tom, aby službu nemuseli využívat?

K této otázce se vyjádřilo rovněž všech dvanáct respondentů tak jako v otázce předešlé. Devíti z nich v tom, aby nemuseli využívat sociální službu prevence, brání nedostatek finančních prostředků proto, aby si vlastní bydlení zajistili sami a ve třech pak rodinná situace bez bližší specifikace.

Na následující dotaz, co uživatelům znemožňuje pracovat, pět z nich jako důvod uvedlo péči o nezletilé děti, sedm z dotazovaných pak pracuje, ať již na pracovní smlouvu nebo brigádně.

Je důležité podtrhnout, že při nástupu do azylového domu z těchto sedmi klientů pracovala pouze jedna žena, šest si jich zajistilo práci během pobytu v zařízení.

A to je dobrá vizitka. Velké poděkování všem, kteří se na realizaci služby podílejí!

Kompletní vyhodnocení dotazníkového šetření je uloženo v kanceláři služby.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísní finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje, statutární město Zlín a dárce.

Uživatelé odborného poradenství si nejvíce cení vstřícného přístupu

Naplnuje Občanská poradna Charity Zlín očekávání uživatelů? Celkem 126 uživatelů služby, což je téměř polovina z těch, kterým pracovníci poskytli odborné sociální poradenství, se zapojilo během celého roku do anonymního dotazníkového šetření. Názorů všech, kteří službu aktivně využívají, si velmi vážíme, neboť slouží k jejímu zkvalitňování.

Poradenství je službou anonymní, proto nebyly předmětem zájmu údaje typu pohlaví, věk, stav...

Co každou službu hodně zajímá, je zdroj informace o službě a také, zda by stávající uživatelé danou službu doporučili svým známým, pokud by i oni byli v nepříznivé situaci.

Z odpovědí je patrné, že 72 (tj. 57 %) uživatelů, získalo informace od známé osoby či rodiny, 25 (tj. 20 %) uživatelů má pak informace z internetu, ostatní se o službě dozvěděli z tisku či náhodně, např. při akcích poskytovatele, na úřadech, u lékařů.

Všichni uživatelé, kteří odpovídali na položky dotazníku, by poskytovanou službu doporučili svým blízkým a přátelům, při-

čemž většina volila položku „určitě ano“, patnáct procent dotazovaných pak „spíše ano“. Jeden uživatel uvedl možnost „nevím“, což ale blíže nezdůvodnil.

Uživatelé měli možnost vyjádřit také svůj názor, co jim vyhovuje ve službě méně a co by mohlo být zdrojem jejich případné nespokojenosti. Deset procent respondentů se vyjádřilo ve druhé polovině roku ke skutečnosti, že služba nemůže podávat návrh na povolení oddlužení, šesti uživatelům chybí přímo v poradně psychologické služby, byť jsou v případě potřeby nabízeny externě. Dvanáct osob uvedlo nevyhovující pracovní dobu.

Předcházející otázky doplnila ta, která zjišťovala, čeho si uživatelé služby nejvíce cení.

Dotazovanými uživateli byla nejvíce ceněna možnost vstřícného přístupu, což volila polovina z nich. Pětina z dotazovaných uvedla, že si nejvíce cení získání potřebné informace. Pro ostatní byla prioritou anonymita, bezplatnost, nezávislost a nestrannost.

Je pozitivní, že se uživatelé, kteří se do dotazníkového šetření zapojili, vyjadřují k činnosti občanské poradny velmi příznivě. Pro většinu uživatelů je důležitý vstřícný a osobní přístup pracovníků poradny, vysoce také oceňují nezávislost poradce. Nezávislost a důvěru podtrhuje skutečnost, že deset uživatelů vyjádřilo svůj osobní názor k poradně.

A to je dobrá vizitka. Velké poděkování všem, kteří se na realizaci služby podílejí!

Kompletní vyhodnocení dotazníkového šetření je uloženo v kanceláři služby.

Občanskou poradnu Charity Zlín finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje, statutární město Zlín a dárce.

Uživatelé centra denních služeb se v zařízení cítí velmi dobře

I u Domovinky - centra denních služeb pro seniory jsme se zajímali o spokojenost uživatelů. A nejen uživatelů. Poprvé bylo několik otázek připraveno i pro rodinné příslušníky. Všichni, kteří se do vyplňování zapojili, jsou spokojeni, služba naplňuje jejich očekávání. Informace získané při úvodní schůzce hodnotí jako srozumitelné a naprosto dostačující. Co je neoslovuje, je připojení se k podpůrným skupinám pečujících, což také zlínská Charita nabízí. A nyní zpět k samotným uživatelům služby.

Je potěšující, že uživatelé centra byli ochotni zapojit se do dotazníkového šetření. I přesto, že návratnost dotazníků byla padesátiprocentní, odpovědi jistě budou dobrým vodítkem při zkvalitňování sociální služby. Co každou službu hodně zajímá, je zdroj informace o službě a také, zda by stávající uživatelé danou službu doporučili svým známým, pokud by i oni byli v nepříznivé situaci.

Z odpovědí vyplynulo, že většinu uživatelů nasměrovaly k využití

sociální služby jejich děti či vnoučata, nejčastěji využili k vyhledání služby internet a reference známých. Co se týká doporučení služby, všichni dotazovaní by ji doporučili dál a mnohdy tak činí, když při nejednodušších setkáváních vypráví, jak tráví svůj den.

Vzhledem k neustálému zkvalitňování našich služeb nás zajímalo, zda se pracovníci věnují uživatelům dostatečně. Z výsledků jasně vyplynula spokojenost. Jedna z nejdůležitějších otázek se týkala klíčového pracovníka, kdy jsme chtěli vědět, jestli jej uživatelé znají. Vzhledem k věkovému složení našich uživatelů se snažíme častěji připomínat význam a jména klíčových pracovníků. Jelikož se v odpovědích na tuto otázku objevily odpovědi záporné, budeme o tomto pojmu více s uživateli mluvit, hlavně při individuálním plánování.

Pestré denní a týdenní činnosti centra jsou běžně s uživateli konzultovány, zmiňovány při skupinových i osobních rozhovorech. Ale bude odpověď naprosto totožná, když je dotaz položen písemně, prostřednictvím dotazníku?

Nejvíce uživatelé preferují trénink paměti a na druhém místě různá tělesná procvičování a četbu denního tisku. Také ale touží po návštěvě okolí města, chybí jim návštěvy kina a divadla. Co se týká zvaných hostů, v rámci informovanosti seniorů se zaměříme na témata týkající se zdraví, cestování a také nevšednosti.

Jako každý rok jsme zařadili do dotazníku otázku spojenou s kva-

litou obědů. Letos jsme se nesetkali s negativní odpovědí. Do našich dotazníků jsme zařadili i otázku týkající se duchovní podpory poskytované pastorační asistentkou, a jak vyplynulo z dotazníků, jsou s ní uživatelé, kteří tuto službu využívají, spokojeni.

Poslední bod dotazníku jsme nechali na volné vyjádření našich dotazovaných. Jsme vděční za pozitivní pochvaly, které se v dotaznících objevily. Nenašla se žádná negativní odpověď nebo dokonce stížnost.

A to je dobrá vizitka. Velké poděkování všem, kteří se na realizaci služby podílejí!

Kompletní vyhodnocení dotazníkového šetření je uloženo v kanceláři služby.

Domovinku – centrum denních služeb pro seniory finančně podporuje Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje, statutární město Zlín a dárce.

Pavla Romaňáková,
PR manažerka

U stolu si občas vzpomenu na praprababičku

V neděli dopoledne jsem se cestou z kostela zastavila s vnoučaty na dětském hřišti. Děti si hrály i s malou, asi šestiletou holčičkou, která byla na hřišti s tatínkem. Blížila se doba oběda, když na hřiště přišla mladá maminka, aby odvedla své blízké ke společnému obědu. A tak jsem, spolu s vnoučaty, nemohla neslyšet jejich rozhovor.

„Maminko, a co máme dobrého?“ zvědavě se k ženě otočilo děvčátko.

„Máme pečené kuřátko a hranolky, broučku,“ zněla odpověď.

„A dostanu za oběd dárek?“

„Jaký dárek? A proč vlastně,“ divila se maminka.

„No, takový, jak jsem dostala v mekáči,“ vysvětlovala netrpělivě malá.

„Ale já žádný dárek nemám, uvařila jsem moc dobrý oběd, to nepotřebuješ nic dalšího,“ zlobila se už máma.

„Tak to nechci vůbec nic,“ urazila se dívka a utíkala na kolotoč. Nevím, jak ji nakonec rodiče přemluvili, ale k obědu odcházeli společně.

A já si vzpomněla na svoji praprababičku, která vychovávala šest dětí. A když byl u jídla jakýkoli projev nelibosti, řekla: „Tož nežer.“ A v ten den dotyčný k jídlu už skutečně nic nedostal. Byla to žena velmi rázná. Vzpomínám, když spadl její syn z topolu a zůstal ležet pod stromem a nehýbal se, stačilo, že na něj jeho bratr zavolal: „Maměnka idú!“ Vtom potlučený chlapec vyskočil a utíkal pryč, schovat se. A měl nejvyšší čas, protože maměnka s prutem už byla velmi blízko. Nemusím uvádět, co mělo následovat.

Upřímně tedy, její metody se mi nelíbí, ale u stolu si občas na její slova vzpomenu.

+Noela Frolková,
pastorační asistentka

HUMANITÁRNÍ POMOC

Kontejner pro Zambii: pomozme dětem studovat a učit se šít a farmařit

Vybavit školy v chudé zambijské vesnici, dodat tam zdravotní potřeby či věci potřebné pro výuku řemesel (šicí dílna a farmaření). To je cílem materiální sbírky sudoměřických farníků a Arcidiecézní charity Olomouc (ACHO). Sběrka Kontejner pro Zambii začala letos v dubnu.

Věci z Kontejneru pro Zambii pomohou rozvíjet vzdělávání, zdravotní péči, ale také plánované školicí centrum v Chiparambě (východní Zambie). „Do centra budou docházet žáci ze školy, kterou se podařilo Zambijcům s přispěním českých dárců posta-

vit v roce 2017. Se zasláním zahradním i zemědělským náradím se budou učit chlapci farmařit, dívky se zas naučí šít na šlapacích šicích strojích. Díky novým dovednostem se děti o sebe budou umět postarat, výuka řemesel navíc pomůže řešit problémy s předčasnými sňatky a užíváním drog, které jsou typické u dětí a mladých v chudých oblastech Afriky,“ nastínila Kateřina Janěčková ze Sudoměřic. Ta pomáhá s rodinou Zambii už od roku 2016, kdy navázala kontakty s tamními obyvateli. S přispěním farníků ze Sudoměřic, a pak ještě z dalších koutů ČR se podařilo postavit kostel v Kachingwe a dále pak školu v Chiparambě. Byl

to jen začátek. Loni se Kateřina s přítelkyní vydala do Afriky osobně. „Lidé z Chiparamby mě překvapili. Jsou optimističtí, nečekají s nataženou rukou. Cihly na stavbu si vypálí a budo-
vu postaví sami. Potřebují jen vaši přítomnost, pocit, že s nimi
v jejich každodenních těžkostech někdo je. Pak věří, že to vše
zvládnou,“ dodává Kateřina Janečková.

Vyslání Kontejneru pro Zambii se chopila Arcidiecézní charita
Olomouc. Jde již o druhý kontejner, který s materiální sbírkou
do rozvojové země vysílá. „Janečkovi nás oslovili, zda bychom
s nimi spolupracovali a my se rozhodli je podpořit. Náš prv-
ní kontejner díky štědrosti českých dárců pomohl potřebným
na Haiti, věříme, že podobně pomůžeme i v Zambii,“ sděluje
za ACHO Martin Zamazal. Zambie je jedna z mála afrických
zemí, které nepoznaly válku, přesto patří mezi nejchudší roz-
vojové země. Pod hranici chudoby tam žije více než 60 % lidí.
17 % obyvatel je nakažených virem HIV.

Více o Kontejneru pro Zambii i o tom, jak obyčej-
ní lidé pomáhají chudým v daleké Africe, se dozvíte na
www.charitaprozambii.cz

Věci do Kontejneru pro Zambii můžete dodat na Arcidiecézní
charitu Olomouc, Křížkovského 6, a to po domluvě na telefon-
ním čísle 581 115 215, 604 679 883. DĚKUJEME.

Čím naplnit Kontejner pro Zambii

- školní nábytek (vybavení – lavice, židle, tabule, skříně)
- křídly
- sešity
- psací potřeby (tužky, gumy, ořezávatka)
- folie na psaní do učebnic
- počítadla
- didaktické pomůcky k výuce
- batůžky/textilní vaky pro školáky
- ruční valchy, rýžáky
- látky, šicí potřeby (nůžky, nitě, jehly, knoflíky, metry,...)
- berle, ortézy
- ruční pluhy, motyky, lopaty, sekery, kolečka, loupáče na
kukuřici, kráječe zeli
- dětské oblečení a dětská obuv

Karolína Opatřilová, ACHO
Foto: Archiv Kateřiny Janečkové

KONTEJNER PRO ZAMBII

	DO KDY: 15. 6. 2018 KAM: KŘÍŽKOVSKÉHO 6 779 00 OLOMOUČ		
		VYBAVENÍ PRO ŠKOLÁKY ZEMĚDĚLSKÉ NÁRADÍ LÁTKY A ŠICÍ POTŘEBY OBLEČENÍ PRO DĚTI OBUV PRO DĚTI BERLE, ORTÉZY PARAFÍNOVÉ LAMPY RUČNÍ VALCHY, RÝŽÁKY	KONTAKT: MARTIN ZAMAZAL tel: 581 115 215 604 679 883 WWW.CHARITAPROZAMBII.CZ Arcidiecézní Charita Olomouc

Můžete přispět i finančně - č.ú. 115-7039000237/0100 nebo modlitbou.

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, duben 2018 (jen pro vnitřní potřebu)
Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 581 115 216, e-mail: karolina.opatrilova@acho.charita.cz
Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o. Uzávěrka tohoto čísla 15. 4. 2018.

Uzávěrka příštího čísla 15. 5. 2018